

Ra terwist anna keigil' teal
Ja kauta keik hädda.
Meid hoia katko, nälja eest,
Ja sada wilja mulla seest,
Et rahwas rõõmsast tännaks.

Lasf' meie kallist Keisrit meil',
Suur Jummal! kauaks jäda,
Kes teinud head ja tahhab weel
Keik korra peale seada.
Nüüd millionid laulawad,
Et orjapõlwest peasnud nad,
Suur tänno, au ja kitust.

Lasf' meie rigi üllemad
So jure palwes tõtta
Ja nendega keik allamad
So tiwa alla wõtta.
Keig' rahwal wagga süddant lo,
Kiid, tülli, kurjus kaddugo —
Auuks sulle, õnneks meile.

Sa hoiad kindlast' omma wiit,
Mis algmisest on olnud:

Üks tulleb, teine lähhab siit,
Kui temma tund on tulnud;
Üks wahhetus on allati,
Keik same kokko wimati
So pühha palle ette.

Sest tunnist ja sest päwast siis,
Meid lasse waggaks jäda;
So isalikko armo wiis
Keik wõtko nenda seada,
Et pettus, wargus, kurri keel
Ja kawwalusse tigge-meel
Jääks keikis paikus mahha.

Kell' kord on selle aasta sees
Siit ilmast ärrajõuda,
Ehk tulleks surm tal' tulles, wees,
Siis wõtta hinge nõuda
So rõmo riki iggawest!
Jah! sedda sowib süddamest,
Kes surrelik on ilmas.

(C. Fr.)
